DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO №ř 49.

WILNO DNIA 17 CZERWCA 1816 ROKU.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

ANGLIA

Na 18ty tego miesiąca ściągaią się wszystkie woyska z *Londynu* i okolic pod *Wimhledon*, dla obchodzenia rocznicy zwycięztwa pod *Waterloo*. Xiążę Rejent, Xiążę York i wiele jenerałów na tym obchodzie znaydować się będą — D. 11 listopada w *Calcutta* obchodzono zwycięztwo pod *Waterloo*. — Chętnie teraz wiele osób wynosi się do *Botany-Bay*. Między innemi poiechała tam 75letnia karczmarka z *Gravesand* — P. *Home Popham* od tuteyszego towarzystwa zachęcenia sztuk otrzymał złoty medal, za wynalezienie nowego kształtu telegrafów — Podług gazet amerykańskich, nieiakiś amerykanin potrafił umieścić siebie za sekretarza przy *Bonapartym* — Nowy amerykański okręt liniowy, *Washington*, 74działowy, popłynie na śródziemne morze i P. *Pinkney*, iako posła do *Neapolu* powiezie — Gazety nasze znowu wiele piszą, o maiących nastąpić odmianach w ministeryum francuzkiém; ale wszystkie te doniesienia są niepewne. — Baron *Lagerbielke*, który z *Paryża* wyiechał, podług naszych gazet, miał niewiernego sługę, który iego korrespondencyą w niepotrzebne ręce oddał — Wiele hiszpanów wynosi się do *Portugalii*.

W parlamencie znowu rozprawiano o bilu cudzoziemców: „P. *Abercrombie* rzekł: „Ja ten bill mam za skutek taiemnych związków ślachetnego Lorda (*Castlereagh*) z ministrami cudzoziemskiemi. (*słuchaycie, słuchaycie!!*) Zostaliśmy przezeń policyynemi pachołkami rządów cudzoziemskich. Winszuię nowey tey sławy, którą pokoy ślachetnego Lorda dla nas zjednał. „ Lord *Castlereagh* na to: „ Bill ten będzie trwał do miesiąca lipca 1818; w listopadzie 1818go twierdze francuzkie uwolnione bydź muszą, a parlament uyrzy wtedy, czy i iak długo środek ten trwać powinien. I tak: bill przeszedł.

FRANCYA

(*Z Korres. Hamb.*) *Paryż dnia 1 czerwca.* Zawczora wieczorem przybył tu Xiążę *Talleyrand*, i tegoż wieczora złożył uszanowanie swoje Królowi. — Emigranci hiszpańscy, którzy w *Tuluzie* przebywali, otrzymali rozkaz oddalenia się ztamtąd w przeciągu 24 godzin — Tuteysza gwardya narodowa podała Królowi przez Marszałka *Oudinot* adres, z oświadczeniem wierności i przywiązania, w którym między innemi wyrażono: „*N. Panie! Szalony zamysł niektórych fakcyonistów, którzy w ślepem obłąkaniu umysłów, sztandar buntu odważyli się podnieść, do tego tylko posłużył, że dał poznać W. K. Mości prawdziwe uczucia nieskończoney większości Francuzów. Ze wszystkich stron wzniósł się głos niechęci przeciw tym, dla których spokoyność jest udręczeniem.*"— *Didier*, syn, uwięziony został jeszcze w miesiącu lutym pod czas rozruchów w *Lyonie* — Do *Marsylii* w jednym dniu przybyło niemniéy 105 okrętów — Nie dawno zatrzymano tu także transport kartaczów.

Gazeta *Journal de Paris* zawiera wiadomości z *Paryża* pod 1 czerwca 1840 roku, z którego czasu przytaczają, co następuje: „*N. Pan nasz* Ludwik XVIII, *mimo podeszłego wieku używa ciągle naylepszego zdrowia. Wczora prezydował na radzie ministrów, która się do 3 godzin przeciągnęła. Zapewniają, że podatki które od kilku lat ledwo połowę tych, jakie były w roku 1816 wynoszą, bardziéy jeszcze zmnieyszone będą, ponieważ N. Pan wciągu panowania swego starał się zawsze, ile możności, poddanych swoich uszczęśliwiać. — W tym tygodniu odbył Xiążę* Berry *rewiją 150,000 piechoty. Nic nie może wyrównać piękney postawie tego woyska, które jest jednem z naykarnieyszych woysk w* Europie *etc.*

Paryż dnia 4 czerwca. Marszałek *Augereau* umarł, w dobrach swoich *de la Boussaigne*, z wodnéy puchliny w piersiach. — Marszałek *Massena* doznaje takiego rzucania się krwi i duszności piersi, że zgon jego blizkim rozumieją — Woysko hiszpańskie odniosło stanowiące zwycięztwo nad buntownikami w *Buenos Ayres*. — Na ulicy *Faubourg du Temple* wystawili żołnierze w koszarach swoich ołtarz gierlandami ozdobiony, i postawili na nim popiersie Króla. — Przejęto pakiet, w którym się znaydowało 240 numerów *żółtego karła*, zapisanych do jednego z mieszkańców przedmieścia *St. Denis*. — P. *Tiollier* wybił medal na pamiątkę *Ludwika XVII*. na którym się znayduje przełamany kwiat lilii z napisem: *Cecidit ut flos*. — Wczora wszystkie będące tu legiony departamentowe udały się razem na mszą. — W *St Heran*, w lesie pod *Fontaineblau*, wystawują przepyszny namiot; gdzie się zjedzie familija królewska z Xiężną *Berry*. Dwór powróci do *Paryża* d. 16, a d. 17go nastąpią zaślubiny — Szewc *Golet*, z *Lyonu*, złożył Królowi w darze patryotycznym 18 luidorów. Jest to rzeczą tém bardziéy nadzwyczayną, że pomieniony szewc jest oycem 10 dzieci i żadnego nie posiada majątku. — Zawczora było w *Wersalu* około 5000 anglików, dla widzenia pięknych fontan. — Dnia 28 maja w *Grenoble*, około północy, uderzono niespodziewanie marsz jeneralny. Natychmiast z przykładną gorliwością, zebrały się gwardya narodowa i woyska na załodze będące. Była to tylko trwoga, dla doświadczenia czuyności woyska *Didier* oddany będzie w *Grenoble* pod sąd prewotalny. W odpowiedziach na zapytania sądowe udaje on nadzwyczayną stałość. — D. 30 maja przybył do *Havre* pruski bryg z francuzkiemi jeńcami wojennemi — Fajerwerkarz *Ruggieri* ogłosił, że on bynaymniéy nie należy do tych ludzi, których niedawno za przewożenie prochu uwięziono.

Z listu, z Paryża pod 4 czerwca.

Układy nasze z kantonami szwaycarskiemi, względem mających się zaciągnąć na żołd francuzki woysk szwaycarskich, były blizkie zerwania. Ale Hrabia *Artezyi*, półkownik jeneralny woysk szwaycarskich, dowiedziawszy się o tém, wysłał gońca do Szwaycaryi; a dla okazania uprzeymości dla Hrabiego *Artezyi*, którego we wszystkich krajach tak poważają, układy te pod innemi warunkami wzięły zaraz pożądany kierunek. Znają dobrze wartość woysk szwaycarskich.

Pewny nierozsądny człowiek, imieniem *le Grand*, chciał jednego z naszych wysokich urzędników stanu obwinić, o bicie fałszywéy monety,

ale pewnieysza, że to jest naybezczelnieyszé czernidło. — Aresztowano także niejakiego *Angeloni*, który był jednym ze trzech konsulów dawnieyszéy rzeczypospolitéy rzymskiéy.

(*Z gaz. berl.*) *Z Paryża teyże daty*. W krótkim przeciągu czasu umarło 4 marszałków Bonapartego, jako to: *Berthier*, *Brune*, *Ney*, *Augereau*. — Wyjazd Xięcia *Wellingtona* z *Cambray*, odłożony został znowu do kilku dni. Xiążę objeżdża kwatery; około połowy czerwca woysko angielskie ma odprawić wielką musztrę. — Sąd prewotalny skazał przed kilką dniami niejakiego *Beaudoin* na dwuletnie więzienie i 300 fr. kary pieniężnéy, za krzywdzącą mowę przeciw Xiążęciu *Angouleme*. — Minister woyny wydał nowe przepisy dla Prefektów Francyi północnéy, względem zaciągu do woyska, a szczególniéy do kawaleryi. Dla większego pośpiechu, przyymują się młodzi ludzie, chociażby nawet na dwa cale przepisanéy miary nie dochodzili. Zyezeniem jest zebrać nowe woysko, na któreby się rząd królewski w każdym zdarzeniu mógł spuścić — Król wyznaczył pensye dla wielu protestantów z *Nismes*, których rodzice pod czas zaburzenia wszystko utracili. — Minister policyi kazał wypłacić 3000 fr. nadgrody dla niejakiego *Iontel*, za którego sprawą Jenerał *Mouton-Duvernet* sam się oddał w ręce policyi — Zapewniają, że gwardya narodowa nazywać się będzie na przyszłość *Królewską gwardyą nieruchomą* (*Garde royale sedentaire*). — Jenerał *Gruyère*, którego w *Strasburgu* na śmierć osądzono, okazał tak szczery żal i poddanie się, że Król zamienił karę jego na 20 letnie więzienie.

Donoszą z *Hiszpanii*, że wyjąwszy gazety paryzkie, wszystkie inne pisma polityczne, tak angielskie jako inne europeyskie, w całéy przestrzeni monarchyi hiszpańskiéy, naysurowiéy są zakazane. Zwiazki listowne z obcemi krajami są pod dozorem, a użycie podobnych środków sprawiło już bardzo zbawienny skutek — Dnia 6 maja powieszono znacznieyszych hersztow spisku na życie Króla hiszpańskiego.

Król mianował kommissyą, mającą się zatrudnić rozpoznaniem stanu departamentów, które wczasie woyny naywięcéy ucierpiały, i ułożeniem planu, jak mają bydź rozdzielone 10 milionów, przez Króla Jmci i familiją jego z listy cywilnéy odstąpione. — Xiążę *Talleyrand*, po zaślubinach Xięcia *Berry*, powróci znowu do *Valencay*. Mówią o drugiéy zmianie w ministeryum; minister woyny *Clarke* ma zmienić *Macdonald*, *Suchet*, albo *Ricard*. Nowy minister spraw wewnętrznych, P. *Lainé*, nie ma już także posiadać w dawnieyszym stopniu łaski Xiążąt.

AMERYKA

Wyspa *St. Domingo* rządzona jest teraz od trzech Królów, którymi są: *Pethion*, *Christophe*, i *Filip Dos*.

Pethion jest łagodnego umysłu i ma ujmującą postać; wychowany był we Francyi. Majątek jego składa się z sekwestrowanych folwarków i z niezmiernego cła, które sobie od przybijających i wypływających okrętów płacić każe; może wystawić w pole 11,000 woyska; rolnictwem, wyłącznie prawie trudnią się kobiety. — *Christophe* może wystawić 15,000 ludzi; flota jego równie jest liczną jak pierwszego, i dowodzoną od białego, który używa tytułu Admirała. Król ten ma dwór świetny; jego meble i ubior żony do zbytku są okazałe. Przy Rządzie Angielskim ma Ajenta, rodem Francuza. I w Niemczech utrzymuje Ajenta, mającego zlecenia zawierać układy handlowe w Europie — Trzeci Król, *Filip Dos*. jest wychowaniec sławnego *Toussaint Louverture*; służył dawniey w woysku Króla *Christopha*; teraz z obudwoma Królami zostaje w przyjaźni. Ma 7,000 ludzi pod bronią; jego bezpieczeństwo pochodzi już z samego położenia, i ztąd, że dway drudzy Królowie są zawistnymi sobie: posiadłość jego leży we środku wyspy, i niedostępnemi otoczona jest górami. Domyślają się, że czeka z wybuchnięciem na chwilę, w którey dway inni póydą z sobą w zapasy — Dobrze jest dla Europeyskich Państw handlowych, że ci czarni, zamiast składania centralnego Państwa, dzielą się na kilka Rządów, gdyż tym sposobem niemogą się stać dosyć silnymi, aby w owych stronach prawa dyktować mogli. Zasługuje i to na uwagę, że *Bonaparte*, był powodem do założenia tego nowego Państwa. Murzyni, z odległey swey oyczyzny zaprowadzeni w niewolę do Ameryki, znalezli sposobność ukształcić Państwo, które, obeznani z oświatą Europeyską, posuną może, do pewnego stopnia udoskonalenia; kto wie czyli niejest przeznaczonem, do rozniesienia kiedyś oświaty po całey Afryce? Ze zniszczenia powstają zwykle nowe płody. Tam gdzie *Bonaparté* mniemał że sieje śmierć i spustoszenia, rzucił mimo chęci, nasienie nowego życia.

INDYE WSCHODNIE.

Względem stosunków Anglii z wielkiém Wschodnio-Perskiém Cesarstwem *Afghanów*, przez wysłanego tamże z *Madras*, Angielskiego Posła, Pana *Elphistone*, otrzymaliśmy drukowane wiadomości, zawierające wiele nie znanych dotąd względem tego kraju szczegółów. *Afghanowie* są uprzeymym dla obcych, lecz łupiestwo lubiącym ludem; przepych Perski rozciągnął się dawno za góry *Caboul*. Panowie tamteysi z naywiększą okazałością Posła Angielskiego przyymowali. Siedzenia wykładane są złotolitą materyą; zawoje, szable złotem i dyamentami wysadzone, posadzki naypięknieyszemi kobiercami, a ściany okryte zwierciadłami, daleko większemi od tych, które Poseł, z wielkim nakładem i mozołem sprowadził z sobą, dla przekonania *Afghanów*, o doskonałości fabryk i rękodzielni Angielskich. Szale powszechnie są tam używane za ubior, za pas, zawoy, płaszcz, a nawet pokrycie podłóg, gdyż kray *Kaszemiru*, należy do kraju *Caboul*.

OGŁOSZENIA.

1 Od Wileńskiego Rządu Guberskiego czyni się ogłoszenie; iż ustanowione w roku 1794 przez likwidatorski Ziemskiego Sądu Wileń. Dekret, na opłatę długów Wileń. żydowskiego kahału pobor, pod nazwiskiem różnych krobek, postanowiono oddać w dzierżawę przez publiczną licytacyą, którey naznaczaią się terminy, pierwszy dnia 11, drugi dnia 13, a trzeci ostateczny dnia 18 września bieżącego 1816 roku; przeto życzący sobie wziąść w dzierżawę pomienione krobkowe pobory, zechcą przybywać na też terminy z dostetecznemi ewik-

Dozwala się drukować: Z. Nienczewski P. Członek. K. C. — w Drukarni XX. Pijarów.

cyami i prawnemi o nich swiadectwami do tegoż Rządu, gdzie oświadczone będą i potrzebne do tego kondycye. Dnia 15 Junii 1816 roku.

Sowietnik Szulżeńko.

Sekretarz Dmitrewski.

Podług rozporządzenia polney administracyi intendentskiey, w Izbie Skarbowey Wileń. odbywać się będą, na dostarczenie do różnych magazynów w gubernii wileńskiey od dnia 1go septembra do 1go Januaryi następuiącego 1817 roku wyrachowanych produktow na utrzymanie woyska, licytacye: 1sza dnia 4go, 2ga dnia 8go, a 3cia dnia 12 miesiąca Julii; wzywaią się przeto życzący podjąć się dostarczenia z dostatecznemi i prawnemi ewikcyami, którzy o ilości produktow i warunkach w Izbie Skarbowey znaydą wiadomości. Dnia 15 czerwca 1816 roku.

Kommissyonier 7mey klassy Xiążę Szachowski.

---

1 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski Dekretem Remissyinym Sądu Głgo 2go Departamentu Gubernij Witebskiey w Roku teraźnieyszym 1816 Miesiąca Marca 20 dnia zapadłym, sporządku Urzędników tąż Remissą wyznaczonych w komplecie zgromadzony przybywszy do Majętności Koraiewicz w terminie Dekretem przeznaczonym i po ufundowaniu Sądu Taxatorsko-Exdywizorskiego Juryzdykcyi, pierwiastkowe zjazdu swoiego czynnoście ułatwił, i zrezelwował; oraz termin na powtórny zjazd Sądu swoiego do teyże Mamiętności Karaiewicz w Gubernii Witebskiey Ptcie Lepelskim położenie mający; na dzień drugi Mca Marca Ru następnego 1817 zdeterminowawszy, azeby wszyscy bądź iakiego tytułu wierzyciele pretensorowie i Debitorowie zeszłego s. p. WJPana Joachima Zaby byłego Podsędka Ziem. Pttu Lepel. przed ten ieden naznaczony Sąd Taxatorsko Exdywizorski z swoiemi dopominkami sub ammissione cause jawili się i stawali tenże Sąd przez Gazetę Kuryera Litewskiego trzy krotnie po sobie następuiącą awizuie datt Ru 1816 Mca Maja 27 dnia w Korajewiczach. Hilary Skoreń Sędzia Ziemsk Powiatu Dryzieńskiego Exdywizor Prezyduiący. Józef Korsak Pisarz Ziemski Pttu Lepellgo Exdywizor. Marcin Jodziewicz Pisarz Ziem. Ptu Pło. Exdiwizor. Mateusz Mienicki Komisarz b. Połł. Regent Sądu Exdywizor.

---

1 Roku 1816 Junii 15 dnia Sąd Taxatorsko Exdywizorski na usatysfakcyonowanie kredytorów b. Prezydenta Ziem. Wiłkom. Dominika Tyszki przeznaczony w Mieście Wilnie na Zarzeczu w kamienicy Minkiewiczów pod Nrem 519, exystuiącey po wyszłych wszystkich Dyllacyach i po czterokrotnym wprzód przez Gazety Kuryera Littgo ogłoszeniu dnia 10 præsens do kontynuacyi Dieła przystąpiwszy w oczekiwaniu przyścia stron do rozprawy, gdy więcey kredytorow na zeszłych Sessyach niejawi się, postanowił do oczewistego rozbioru Sprawę na dniu 26 tegoż Miesiąca wziąć do namowy pod Amissyą nieprzychodzących kredytorów, i zarealizowaniem na niestawaiących do zebrania massy przyniesionych pretensyów — Ażeby przeto należących do rozprawy doszła wiadomość ostatecznie przez ninieyszą w Kuryerze Litewskmi awizacyą uwiadamia. Jakub Towiański Pisarz b. Ziem. Pttu Wileń. Exdyw. Prezyduiący. Justyn Mikulicz L. G. P. W. Exd. Stefan Gieczewciz Pisarz Grodz. Wileń. Exdywizor.

---

3. Wiadomość o zbiegłych poddanych i skaskowych zmaiątków Abramowszczyzny i Szlagieryszek w Pcie Wileń. w Parafii Giedroyckiey położonych Jarzy Rudak, Antoni Woytkuniec, Franciszek Awiżaniec, Teressa Nowicka z synem Aloizym, Ignacy Witeyko, Piotr Smeylis, Ignacy i Antoni — bracia Smeylisowie, i siostra ich Marcianna, Ignacy Lutkiewicz z siostrą Agatą i dziewką, i z siestrzanami Michałem i Justynem, Antoni Bekiesz, Michał i Kazimierz bracia Pernisowie, Tomasz i Kazimierz bracia Giedrysowie, Wincęty Dydżakas, Michał Unigurys z synem Jerzym, Jerzy Jurewicz z synam, Macieiem i Janem, Bartłomiey Marciuszys przezywaiący się Kiłdysz, Kazimirz i Jan bracia Srogowscy, Uprasza się aby niebyli zapisywanymi do skazek teraz podaiących się gdyż poszukiwanymi zawsze będą do Dziedziców iako zbiegli poddani o przystawienie których Dziedice nayuniżeniey upraszaią.

Antoni Taraszkiewicz zarządzający.

---

3 Z maiątku Zymowa w Pcie Wileń. Parafii Poboyskiey, tak po pierwszey Rewizyi 1796 iako też i po drugiey 1811 Roku, Zbiegli ludzie poddani, iako to: Mateusz Augun, syn iego Tomasz, Kazimiera Dudas, Antoni Dudas, Wawrzyniec Sabun, syn iego Adam, Maciey Grudziński, Antoni Kupryc, Michał Dudas, Stanisław Szyrmowicz, Marcin Piworelis, Ignacy Dudas, Ignacy Zagrzecki, Antoni Augun, Jerży Guydys, Jakób Guydys, Jakób Dombrowski, Jan Szyrmowicz, Maciey Szyrmowicz, Wawrzyniec Łapkowski, Maciey Ambros, Jakób Boćwinko, Adam Spielski, Jan Zagrzecki, Symon Ambros, Antoni Ambros, Jerzy Bortkun, Symon Szyrmowicz, Jerzy Zagrzecki, Józef Jachimowicz, Tomasz Naumowicz, Maciey Ambros, Michał, Augun — Którzy to zbiegli poddani Zymowscy, aby tam, gdzie się ukrywaią, w skazkę Rewizką zapisanymi nie byli przez ninieysze ogłoszenie, do Gazety Kuryera Lit. podaiące się, zastrzega się — Roku 1816 Mca Maja 31 Dnia.

Ignacy Wolff S. Gł. Sądu.

---

2. Roku 1815 Miesięca Julii 28 dnia zapadł Dekret w Ziemstwie Pttu Lidzkiego z Instancyi Sęstwa Granicznych Pttu Grodzieńskiego Hoffmanow z JW. Podkomorzym Jelskim WW. Miecznemi Olszewskiemi i dalszemi kredytorami stawaiącemi i niestawaiącemi Folwarku Dowbieniek dziedzictwa Adama Radoszyńskiego w Pttcie Lidzkim leżącego w Parafii Zabłockiey, exdiwizią celem domiaru satysfakcyi kredytorom oraz ziazdu termin dnia 15 Xbra 1815 przeznaczaiący, na któren to Termin WW. Sędziowie Jan Pirucki Sędzia Ziem. Ptu Lidzkiego Tadeusz Puciłowski Szambellan, i Julian Kiełczewski Sędzia b. Wołkowyski zjechawszy się dopełnili przedpisanie dane sobie przed Sąd Ziem. Lidzki, pomiędzy którym punkt ten znayduie się gdyby niewiadomością WW. Kredytorowie nie stawaiący na Ziemskim Lidzkim Sądzie nieskładali się o exdywizyi wspomnionego Folwarku Dowbieniek przez Kuryera Litewskiego po trzykroć awizować zalecili, i że dzień 17 Julii Ru biegącego 1816 WW. Sędziów ziazd ostateczny iest przez ichże przeznaczonym uwiadomić, zadość tedy czyniąc tak wyrokowi Sądu Ziem. iako i exdywizorskiego podaię do Druku dla umieszczenia w Gazetach Kuryera Litewsko Wileńskiego o exdywizyi Folwarku nie raz wspomnionego Dowbieniek z uwiadomieniem iż którenby z kredytorów naterminie 17 Julii nie zjechał ammissyi uledz ma. Datt Ru 1816 Miesiąca Junii dnia 14.

Jan Hoffman S. G. P. Gr.

---

2 Podaie się do wiadomości, iż Roku 1811 maszeruiąc z woyskiem wołyńskiem ułańskiem pułkiem na imie Elżbieta lat 25 ma, z oyca Daniela Wiszniewskiego córka, zostawił ią w mieście Wiłkomierzu u JPana Nowackiego Regenta, a późnieyszą porą dostała się do Wilna i poszła za mąż w mińską gubernią, chce wiedzieć oyciec i matka o córce Elżbiecie swoiey Daniel Wiszniewski, ktoby wiedział, raczy donieść oycu w Wilnie w domu Pani Sorokowey, u P. Swidzińskiego.

---

1 Znayduiąc W. Aniela z Moigisów Merfeldowa Chorążyna Xięztwa Inflantskiego trzykrotne ogłoszenia Kuryera Litew. przez W. Woyszwiły, czyniącego się Plenipotentem W. Kazimierza Merfelda umieszczone, a nie maiące żadnego podobieństwa do prawdy, ażeby Publiczność takowym ogło-

szeriem bez odpowiedzi uwodzoną nie była, znayduie potrzebę wyiaśnienia sprawiedliwey choć po krótce rzeczy — Zeszły nie dawno w roku ninieyszym 1816 Mca marca 1go Michał Merfeld, Chor. Infland. zaszlubiaiąc przed laty kilkadziesiąt W. Anielę z Moigisów Merfeldowę miał tylo folwark szczupły szlachecki Dobuże zwany, w Pcie Wiłkomierskim leżący, maiący sześć dymów, interesami obarczony, z którego nie wielka intrata, ledwo mogła nadstarczyć na bardzo ograniczone potrzeby domowe i to nawet przy częstych suplementach bogatych braci W. Merfeldowey, z takiey więc sytuacyi o zbiorze kapitałów myślić nie podobna było mężowi, maiąc ieszcze własne długi, które W. Merfeldowa swoim wnioskiem poopłacała. — Lecz gdy w Roku 1808 maja 1go dnia W. Merfeldowa wziąwszy po bracie Kazimierzu Moigisu milionową sukcesyą w maiątku leżącym, ruchomym i sumowym dozwoliła mężowi przez swoie do iego przywiązanie rządzić się tym spadkiem, co exekwował, bez żadnego dokumentu sobie wydanego od Roku 1808 maja 1go do 1812 Oktobra 20 nie zdaiąc żonie żadnych rachunków, bo aż wporze dopiero zacytowaney dnia 22 Oktobr. przyznała mężowi swoiemu Michałowi Merfeldowi w Ziem. Wiłkomir. Prawo dożywotnie swoich leżącycch maiątków — Do czego powodem, było dobre i nieskażone kilkodziesięciolętnie małżeńskie pożycie. Profituiąc zatym w Bogu zeszły Michał Merfeld z dobroci i zaufania swey żony na własne summy żony brał nowe obligi przemieniaiąc iedne na wspólne imie, a drugie całkiem na siebie iednego, z innych zaś zdeymował znaczne części kapitałów, na co są pewne i nie zaprzeczone dowody — Teraz kiedy śmierć męża przerywaiąc związek małżeński wskazała potrzebę powrócenia W. Merfeldowey do swoiey własności tak dóbr leżących, ruchomych iako też i kapitałów, brat rodzony Kazimierz Merfeld biorący sukcesyą po bracie bezdzietnym, lubo znalazł iego po śmierci bogatszym z intrat maiątku żony, niżeli był pierwiey, iednak patrząc długim czasem na zeszłego brata szafuiącego znacznemi pieniędzmi swey żony, chce mimo wiadomość, i przekonanie swe własne summy żony z dobranych różnych pretextów zagarnąć niesprawiedliwie, a że w tym upatruie zawodny dla siebie skutek, postanowił fortelnym sposobem przez ogłoszenia gazetne mylnie uprzedzić debitorów i należne summy bratowey zamitrężyć. Gdyby więc debitorowie, czy za Obligiem na wspólne imie męża i żony, lub też na iednego Michała Merfelda wydanemi przeciwko wiadomości własney, że one pochodzą z summ własnych żony w mężowskim zarządzeniu będących, który pierwiey utworzonego spadku po bracie Merfeldowey żadnych Kapitałów nie miał, nie wchodzili w układy względem summ i obligów z Kazimierzem Merfeldem iako obcym człekiem, przyznaiącym się do cudzey własności, i z nikim innym żadne umowy nie zawierali; tym więcey kapitałów i procentów nie opłacali, i byli przygotowani do oddania W. Merfeldowey iako aktorce zawiadamiaj—. A w przeciwnym zdarzeniu, kiedyby który z debtorów doświadczył szkody i prawnego krzywdy upomnienia się, takowe wypadki swoiemu postępowaniu na potém będzie mógł zastosować — Ile iest letko W. Kazimierzowi Merfeldowi przez niesprawiedliwie uroszczone pretensye zwłoki szanowne W. Merfeldowey męża procesem wspominać, tyle bolesno, że została zmuszona dla obrony własney nadmienić przeszłe okoliczności, a które gdyby nie żądza W. Kazimierza Merfelda przywłaszczenia cudzey własności, w takim składzie wspominanemi nigdyby nie były. Ażeby więc o tem wszystkim wiadomość interesowanycch osób dóyść mogła, do Gazety Kuryera Litewskiego, te krótkie wyrażenie umieszcza się, Roku 1816 maja 30 dnia, iako proszony to ogłoszenie podpisuię, Piotr Zdanowski.

1 Z maiętnościów dziedzicznych Kożaczyszek i Gudziszki zwanych w Pcie Brasławskim położonych JW. Wincentego Bielikowicza Marszałka i Prezydenta Sądów Granicz. appellacyynych Brasł. i Kawalera włościanie zbiegli poddani, Jerzy Woytkun, Jan Dudar, Kazimierz Kuncer, Krzysztof Syrgun, Maciey Jeliczun v. Bornatowicz Stolarz, Maciey Garylun, Macieia bracia Tomasz, Andrzey, Antoni Malinowski, Maciey Zabłocki z synem Ignacym, Franciszek Zanisłowski z synem Janem, Józef Feliczun, Adam Dudar v. Feliczan, Józef Podwóyski, Józefa brat Jan, Bartłomiey Adamenus, Józef Wihin, Kazimierz Podwóyski, Bartłomiey Woytkun z synami Symonem i Janem, Mateusz Adamen, Michał Feliczun, Symon Pietkiel z bratem Janem, August Michałowski z bratem Michałem, Jan Tomkiewicz, Franciszek Jukszta, Antoni Gasperowicz, Jan Kowalewski, Michał Zacharzewski, z bratem Jakubem, Antoni Zienkiewicz z bratem Adamem, Symon Podwóyski, Jan Narcykis, Kazimierz Machisło — Ludzie wolni skaskowi Jan Lisowski młynarz, Stanisław Adamowicz z bratem Ludwikiem, Mateusz Marczun, Hryszko Zuromski, Józef Staszewski, Stanisław Białkowski z synem Justynem, Wańko Wasilow z bratem Kasperećzką, Wańko Scepanow z braćmi Niestorem i Ihurusem, Siomko Łucianow z Synem Jiłą Wasil Dziomiosem, Andrey Antonow, Piotrucha Dzienisow z synem Waśką, Cierech Jwanow, Mikita Jahorow, Kozadoy z synem Siergiejem, Miron Fiodorow z synem Mikitą, Hawryła Osipow, Osip Fiodorow Zawronek z synom Uliianom, Cierech Spurydon, Gerafiejow. Ci w różnych latach porzuciwszy własne siedziby i zawiniwszy się Dworom wyszli, iakowi azeby nie byli zaciągnionemi do skazek tam gdzie się kryią mimo zakaz Zwierchności w Imieniu Pryncypała swoiego iako Plenipotent przez awizacyą Kuryera Litewskiego ostrzega. Dominik Kamieński Chorąży b. Brygady 2giey W. P.

1 Roku 1816 Mca maja 10 dnia, niżey podpisany w imieniu WJX. Taulerego Wołczackiego Kanonika Inflantskiego, podaie się do publiczney wiadomości, iż z dóbr Suderwy, w Pcie Wileń. sytuowaney zbiegli różnemi czasy wieczyści inwentarzowi Skazkami 1795 i 1811 roku zaięci, a mianowicie Jakób Jakuba syn Linkiewicz lat 49, Andrzey Alexandra syn Wiskowski lat 67, Franciszek Krzysztofa syn Łukaszewicz lat 47, Szymon Jerzego syn Tatal lat 12, Kazimierz Jan syn Magun lat 24, Krzysztof Jakóba syn Trynkiewicz lat 61, Michał Piotra syn Trynkiewicz lat 20, Józef Piotra syn Gorynkiewicz przez Kozaków zabrany w roku 1812 lat 30, Jan Jerzego syn Kudosz przezywaiący się dopiero Kudasewicz lat 23, Justyn Marcina syn Kościukiewicz lat 6, wyprowadzony z matką, Jerzy Szymona syn Janulewicz lat 45, Jerzy Jana syn Dziewiałtowicz lat, 31, przeto aby takowe ludzie leżeli się gdzie znaydą niebyli utrzymywanemi, lecz natychmiast odesłanemi zostali pod strażą do Ziem. Pelcyi Powiatu Wileń. tym ci bardziey, aby nikt nieśmiał onych zaciągać do swoich Skazek ostrzega się, gdyż inaczey ieśli się gdzie okaże z wyż pomienionych ludzi zapisany w cudzey skazce, sam będzie w odpowiedzi co do opłaty za onych podatków Monarszych, aże WJXiądz Taulery Wołczacki Kanonik Inflantski w przypadku od zyskania iako własnych poddanych. Takowych ludzi podatków za onych zwracać nikomu nie będzie, przez ninieyszą trzykrotną awizacyą oświadcza.

Hipolit Wołłk Sędzia Gran. Pttu Nowogr.

1. W Domie JPani Frobenowey znanym, pod Numerem 1333 na Popławach sytuowanym, są małe młode Szpicy, i młode Kanarki do sprzedania, kto sobie życzy kupić, zgłosić się ma do Aktorki w tymże Domie mieszkaiącey datt w Wilnie Mca Czerwca 16 dnia 1816 Ru. Sołocka Majorowa.

DODATEK DRUGI

Wilno dnia 17 czerwca 1816, Roku.

3 Excerpt z Protokułu Potocznego Ziemskiego Powiatowego Mozyr: w dacie poniżey wyrażoney uczynionego Oświadczenia, i jednoczasowie pod pieczęcią JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemską Pttu Mozyr: wydan.

Ru 1816 Mca Maja dnia 27 Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziem: Pttu Słuckiego osobiście stawaiąc WJP. Jan Tudorowski Hawsowicz Komornik Pttu Słuckiego takowy Excerpt Oświadczenia do Wileńskiey Redakcyi Kuryera Litewskiego przy własnoręcznym W. Porucznika Chodaczewskiego odniesieniu do Akt podał, przyjąłem, Ignacy Barancewicz Regent Z. Pttu Sł.

Roku tysiąc osmset szesnastego Januar: dwódziestego drugiego dnia Do jakiego celu nie wolna chciwość ludzka w przyswoieniu majątkow obcych zmierza, tegoż samego zakresu zmierzać się musi acz wsposobie odwrótnym tresc moiego wyznania, zeszły JW. Antoni Zaremba Szambellan byłego Dworu Polskiego Orderow Kawaler, nie dla siebie samego, lecz dla domu WW. Reytenów poświęcał swoje trudy, prace, i od młodości usługi, słowém ten nayważnieyszy i naypierwszy ich losu poprawca ich maiątek obarczony długami, procederami, konwikcyami, tudzież konkursem swoim funduszem oczyścił, popłacił procenta i długi, zwrócił tychże Reytenów do posiadania Hróżowki, Nacz od Kiersnowskich zakupił, a w roku tysiąc osmset dziewiątym Doktorowicze, od sekwestru uwolnił; za to wreszcie iż swą należność od tychże Reytenów bez przezyskow jakoteż procentow na sto kilkanaście tysięcy tylko zliczył i to miał do zwrótu Dokumentami zaparęczoném, jeszcze pod życiem swoim na iednych Nowogródzkich kontraktach pobieraiąc od tychże Reytenow zamiast części pieniędzy Szyderstwa, tknięty ztąd desperacyą i niewdzięcznością, ledwo nie pozbawił się życia; ale twórcza prawica jeszcze zgon jego przeciągnęła na doświadczenie dalszych niewdzięcznościow, to iest aby został wplątany w kabalistyczny z Wizgierdem proces — grubiaństwa od Jana Stacewicza i tkliwych prześladowań aż do ostatka — gdy zaś szanowny ten człowiek a w rzeczy samey prawdziwy moralista życie ukonczył — Ostatnią ma dom Reytenów przez tegoż Stacewicza dopełnił posługę bo sprowadziwszy Jmść Xiędza Borno, i Popa jednego na iegoż pogrzeb — z maiątku nieboszczyka Zaręby pyszny żałobny stoł w kilku ledwo błahych potrawach przyozdobiony piskorzami i drobną więdłą rybą postawił, a zato WJPan Stacewicz urządzaiący tém aktem został wynadgrodzony od kobiety nic nieznaiącey złotem wielkiemi rubinami gęsto kameryzowanym zegarkiem karantowym tak zawdzięczony przysługuiąc się wzaiemnie wraz powyexportowaniu ciała zeszłego Zaremby do Lachowicz, w obecności przekupionego Woźnego Stefana Nowickiego bez żadnego ustronnego świadka zewsząd poodrywał pieczęcie, a Jmść Pani Bańkowskiey już przez Reytenow nieco przystoyniey przybraney podawaniem ręki oraz do karety wsadzaniem ku usłużeniu jey na ten raz użytey przy podchlebstwach wywdzięczał się i przysłużył — Ale przystępuię do rzeczy i przed obliczem powszechności wyjawiam rzecz całą jak było istotnie, w roku tysiąc osmset czternastym zazwany byłem do ogulney plenipotencyi, a w miesiącu marcu zostałem użyty przez zeszłego JW Antoniego Zaremby Szambellana ku ułożeniu Pozwow po WW. Reytenow o sto kilkanaście tysięcy, które już były gotowe do podania; niemniey do układu następnych procederowych planów i do rozrachunku z W. Wizgierdem — Nim jednak to wszystko dokonanym bydź mogło w zupełności, JW. Szambelan Zaremba jako człowiek wiekiem już skołatany a od wielu czasow Testamentowe rozporządzenia czynić żądaiący, po dokonaniu pod dniem dziewiątym marca tysiąc osmset piętnastego roku daru na czerwonych złłch sześćset dla Marcyanny Klimaszewskiey między dniem dziewiętnastym, dwudziestym, dwudziestym pierwszym, dwadziestym drugim i dwudziestym trzecim marca przystąpił do utworzenia Testamentowey naracyi oraz samego Testamentu Oświadczaiąc iż chce mieć świadkami onego WW. Józefa Marcinkiewicza Sędziego Nowogródzkiego, Adama Swiderskiego, Pucołojewskiego i Ignacego Kiersnowskiego, oraz na ten cel sprowadzonego Woźnego Stefana Nowickiego — Rozkazał mi pisać imiona i nazwiska Legataryuszow i Donataryuszow, którym albo nadgrody albo łaski i dary wyświadczyć żądał. Napisaną więc została narratywa a zeszły JW. Szambellan Zaremba sam własną swą ręką czynił oznaczenia następne: WJX. Supińskiemu na pogrzeb swóy sto czerwonych złłch i na monument czyli grobowiec czerwonych złłch osmdziesiąt, dla W. Ignacego Barancewicza Regenta za pomoc w interessach ciągłych czerwonych złłch tysiąc, dla jego żony Małgorzaty za dozorowanie w ciężkiey bolesci czerwonych złłch pięcset, dla W. Bołtucia Pisarza Oblig na czerwonych złłch czterysta z zaległemi procentami od tegoż wydany nie tylko powrócić zakreślał, lecz nadto czerwonych złłch tysiąc ku zniesieniu długu W. Majewskiey z determinowawszy, podobnież Adamowi Dobkowskiemu Kuzynowi za ponaszane trudy i czynione w jego interessach pomoce (prócz wydanych jemu uprzednie różnych inskrypcyow) złłch Polch dwadzieścia osm tysięcy leguiąc i daruiąc dla Kuzyna swego Jmść Pana Maniewizza (prócz pretensyow za erekcyą folwarku Sieniawy jemu odstąpionych jeszcze czerwonych złłch dwieście, dla Siostry swey rodzoney JPani pierwo Spirydowiczowey a późniey Bańkowskiey czerwonych złłch pięcset, Janowi Hawsowiczowi za jego własne i zeszłego Brata Stanisława trudy w wielu sprawach podjęte czerwonych złłch sto dwadzieście, Kazimierzowi Zarembie (oczém poświadczą Obywateli) czerwonych złłch pięcset, na ubogich zaś (którzy się jałmużney wstydzą prosić) ogromuą swą i cenną ruchomość w Hrószowskim skarbie ulokowaną w miarę potrzeby za słuszną uwagą rozdzielać postanowił ze względem na stan każdego, a na żebrakow krescencyą swą przeznaczył — zdało się takie zeszłemu Szambellanowi Zarębie od dawna ku mey osobie przychylnemu, a ogół interessow zawsze utrzymuiącemu pensyą co roczną czerwonych złłch sto pokimby tego obowiązku pilnował dla mnie przy plenipotencyi zapewnić i w teyże narratiwie po zeyściu swym dla mnie odpisał czerwonych złłch pięcset — Resztę pozostałości od onerow chciał mieć do dalszey dyspozycyi nie rozrządzoném — Ktokolwiek więc byłby chciwszym odemnie naległby co rychley o dokączenie tego dzieła, które utworzył zeszły JW. Zaremba w stosunku do swego postanowienia; lecz ja nie maiąc pochopu do ludzkiey własności z rąk moich oddałem wszystkie pozostałoście pewnym będąc że własną ręką zeszłego Szambellana Zaremby poczynione donacye oraz legata, przy mojey narratywie a zeszłego Zaremby własnoręcznych adnotacyach tak będą pewnemi, jak jego własna wola dyktowała, bom nie sądził iżby nagła alteracya obalić mogła, niespieszyłem się z konkluzyą, lecz owszem Testament in forma przygotowywać zacząłem, który gdy ledwo przygotowany został, przybycie exekutnikow i jego postępowanie z onemi tyle wzbudziły w nim wzruszenia, że tenże Szambellan Zaremba zupełnie na umyśle, i na ciele pozornie zdrowy nie mógł wytrzymać tego zdarzenia, pozostałem więc przy umieraiącym, a potém na moich ręku umarłym, a nie będąc chciwym, sądząc oraz iż moja poczciwość znayduje uwagę w dokonaniu tego co zeszły Zaremba i dla mnie i dla drugich własną swą ręką zabespieczył, nietknąłem się niczego owszem obawiaiąc się napaści naypierwszy o zgonie Szambellana Zaremby własnoręcznym listownym pismem W. Stanisława Reytena zawiadomiłem; przybył ten z Ferdynandem Dąbrowskim, a znalazłszy trzysta rublow we srebrze i czerwonych złłch pięćdziesiąt w sztukach, napakowawszy oraz kielnie swą w drążkach stołowem srebrem do Hruszowki wydalił się, późniey zaś w karecie lustrowaney JPani Bańkowska z JPanem Stacewiczem przybyłym i W. Dominikiem Reytenem cieszyli się iż było co dźwigać, zabrano klucze spakowane do jedney skrzynki, zabrano Ferdynanda Dobrowskiego papiery i inne mobilia po fassach i krobach, oraz kufrach byłe i napakowane, w ostatku Jmść Pani Bańkowskiey pisma nie umiejętney przy assystencyi Stacewicza dano papier w ręce nauczono krzyżyki stawić w konkluzyi zaś W. Dominik Reyten z krzywdą wszystkich Legatoryuszow Kuzynow i Donataryuszow a w części Nerezyusz zostali wedle mniemania Stacewicza i Bańkowskiey samemi Aktorami ogromnego Krociowego Zarębińskiego funduszu — Ja przeto niżey podpisany będąc naocznym świadkiem tych wszystkich nieprawych a krzywdzących tyle osób postępowań będąc oraz w rzędzie Legatoryuszow równie z drugiemi skrzywdzony bez winnie, przez osobę pisma nieznaiącą, mały tylko udział wedle chęci zeszłego Zaremby posiadać powinney, skrzywdzony takoż od nieprawych przywłaszczycieli W. Reytena, Stacewicza, i Nerezyusza jako i innych całą historyą jak były rzeczy wraz do Akt Powiatowych przynieść postanowiłem, lecz kiedy móy wyjazd w obce Powiaty, i assystowania różnym interessom przeciągnęły moment tego ważnego objawienia chciałem w Aktach Ziem: Powiatowych Słuckich przez publiczne Oświadczenie zostawić te potrzebną dla wielu osob wiadomość złożyłem tam oną, lecz podługich deliberacyach nie wiadomo czy związki z Domem Reytenow, czyli (jak powiadano) defektowych wyrazow umieszczenie zdawało się nawet zaćmić slady mych wyznań, w obcym więc Powiecie, niepisząc dla nikogo naymnieyszych dotkliwościew

czynię to naysolenieysze z wyznaniem Oświadczenie i oprzysiądz rzecz całą tyle razy, ile potrzeba ukaże w każdém swieckim i duchownym Sądownictwie biorąc na siebie obowiązek, nie tylko że mą własność przy dowodach lecz i o narratywę Testamentu dopomnę się zawiadamiając, to Oświadczenie właaną ręką do Protokułu w pisuię i podpisuię w Protokule podpisano. Krzysztof Wincenty Chodorowski. Zgodno z Protokułem świadczę Stanisław Drozdowicz Ziem. Pttu Mozyr. Regent.

---

3 Konsystorz Rzymsko Katolicki Duchowny Kamieniecki przyiąwszy Sprawę szlachetney Józefy z Wiskiklinów piérwszego zamęścia Neblowey, a powtórnego szlachetnego Jana Dorna żony — O nieważność małżeństwa z tymże zawartego czyniącey, z powodu uyścia tegoż Jana Dorna postanowił — Onego prócz wydanych Edyktalnych pozwów jeszcze przez Gazety, do stawienia się w Sądzie swoim i odpowiadania w tey Sprawie na dzień 18ty Września terazniejszego 1816. Roku wezwać i wzywa zapowiadaiąc, iż, jeżeliby niestanął, sprawa ta na zaoczności jego rozpatrzoną i zdecydowaną będzie

Assessor Konsystorza Kanonik Kamieniec. X. Ostapowicz
w mieyscu Sekretarza protokulista Miedzwiecki.

---

3. Z okoliczności, że nie są wzięte jeszcze w trzyletnią dzierżawę stacye pocztowe w Gubernii Wileńskiey, a mianowicie w powiatach: *Wileńskim*: Wileńska, Rukoyńska, Kamienołoska, Meyszagolska, Szyrwincka, Jedlinska, Solecznicka i Niemenczyńska; *Upickim*, Szadowska; w *Zawileyskim*: Swięciańska Uszwaroyska i Dowgieliska; w *trockim*, Rykońska; w *kowieńskim*, Kowieńska, Rumszyska i Bobtowska; w *rosieńskim*: Jurborska, Rawdańska, Szrednicha, Keydańska i Montwidowska; w *szawelskim*: Kurtowiańska, Beyszagolska, Mieszkucka Janiska, Kalwowska Bierzańak i Radziwiliska; w *telszewskim*: Telszewska, Pungiańska, Korciańska, Kretyngowska i Połągska; i *wiłkomierskim*, Wiłkomierska, odbywać się będzie w Izbie Skarbowéy Wileńskiey dnia 26. teraźnieyszego miesiąca nowa licytacya na wypuszczenie tych stacyi w dzierżawę; zaczem od Rządu Guberskiego Wileńskiego czyni się ogłoszenie, iżby życzący sobie wziąść rzeczone stacye na trzy lata w dzierżawę przybywali w pomienionym terminie, z dostatecznemi ewikcyami, do Izby Skarbowey. — Dnia 9. czerwca 1816 roku. Sowietnik *Sulżeńko*.
Sekretarz *Dmitrewski*.

---

3. Z Maiętności Lewań w Powiecie Wileńskim w Parafii Bogusławiskiey leżącey, w poprzedniczych leciech zbiegi podani, ze wsi Lun, Jan gudonis szewc syn Józefa i katarzyny Gudonisów, zewsi Grygalun. Piotr Mickiewicz syn Pawła, Jan Piotrowicz, Bałtromiey Jańczys czyli Kuzabas, Jakub i Adam Bałundziowie synowie Michała i Magdaleny Bałundziów, zewsi Kairanców Franciszek i Stanisław Zacharkowie synowie Macieia Zacharki, i Franciszek Gatel, a skaskowy Piotr Wierzbicki — zewsi Żwirblów, poddani Józef Cikas kucharz, mikołay Mumiński, Jan Piotrowski i jan Wołosowicz z trzeba Synami, Bałtromieiem „ Jakubem i Janem, oraz Andrzey Mumiński i Franciszek, ktoby takowych miał dotąd u siebie zastrzega się że jako do ich nikt niema Prawa, tak do następnych skasek rewiskich aby nie byli podawanémi w mieyscach teraz będących, ale iżby onych powszechnym sposobem do Sądu Niższego Ziem. tego Powiatu zkąd wyszli, lub też powyższey maiętności Lewań leżącey o mile wśródku trzech Miasteczek, to jest Szyrwint, Bogósławiszek Muśnik, raczyli odesłać — Koszta zaś takowych transportów sprawiedliwe, że będą zwrócone zaręcza się — W przeciwnym zaś zdarzeniu za wyśledzeniem onych przez niżey podpisuiącego się dziedzica każdy za przechowanie takowych zbiegów, będzie narażony niechybnie naodpowiedź prawną.

Datt. 1816 Maja 30, dnia Ignacy Byczkowski
Starosta Jankunski

---

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc.

Roku 1816 Mca Junii 9 dnia na skutek rezolucyi Sądu Ziemskiego Powiatu Wileńskiego pod dniem 29 apryla 1814 roku zaszléy przez gezetę Kuryera Lit. pod Nrem 35, 37 i 38 trzykrotnie ogłoszonéy Urodz. Xiądz Taulery Wołczacki Kanonik Inflantski Brat rodzony i sukcessor zeszłego JW. JX. Walentego Wołczackiego Biskupa Tomaseńskiego Kawalera orderu Sgo Stanisława przy odwołaniu się do Dekretow, a mianowicie ostatecznego kopiarum spraw stawającemi, a Kontummacyynnego z niestawającemi stronami w Ziem. Wileń. w roku idącym mca Junii 6go dnia zapadłego przez ninieyszy Edyktalny pozew wzywa przed Sąd Ziemski powiatu Wileń. dla rozpatrzenia z regestru taktowego dzieła fakcyi oraz rozmyślnie i niesłychanie dopełnionéy fabrykacyi tranzaktu tytuł testamentu zeszłego Biskupa Wołczackiego, noszącego, tych wszystkich którzy w tymże z fabrykowanym titulo testamencie są pomieszczeni jako Urodz. XX. Karmelitów Wileńskich przy kościele Wszystkich SS. mieszkających XX. Dominikanów Wileń. S. Ducha XX. Franciszkanów Wileń., Jana i Petroneli Karpowiczów Hypolita i Wiktoryi Wołków Sędziów Granicz. Nowogrodzkich; Adama Sołtana Marszał. Litew.; Michała Wołczackiego Sędziego Granicznego Oszmiań. i brata Jego Xiędza Cypryana Wołczackiego Sędaiego Granicz. Oszm. i Brata jego Xiędza Cypryana Wołczackiego, Fabiana i Rozalii z Wołczackich Szukiewiczów Symplicyana Popławskiego Prezydenta Ziem. Lidzkiego, XX. Bernardynów Wileń. po Dekrecie kopiarum spraw, a zaś XX. Karmelitów Wileń. ostrobramskich sukcessorów zeszłego Andrzeja Łukaszewicza, Zienkowiczów z Wołczackiéy rodzących się, Wikantowe Buczyńskę, Katarzynę Czarnecką, Agatę Rymaszewskę, Bogumiłę Moniuszkownę ad presens Trzemeckę lub jéy sukcessorowie i Stanisław Trzemecki jako oyciec Maryannę matkę, Walentego i Karola synów Moniusków po Dekrecie Kontumacyynym loco peragendae executionis, przy takowém wezwaniu do nayrychleyszego stawania przed Sądem Ziem. Ptu Wileń. osób powyżéy wyrażonych Urodz. Xiądz Taulery Wołczacki brat rodzony i jedyny sukcessor zeszłego ś. p. Biskupa Tomaseńskiego sądzi się bydź obowiązanym stosownie do rezolucyi Sądu Ziem. Wileńskiego objaśnić po krótce wszystkich przez ten edyktalny pozew pozywających się, że zaraz po śmierci JW. JX. Biskupa Wołczackiego w dobrach jego Suderwie w roku 1810 dnia 4 mca Xbra zdarzonéy przed przybyciem jeszcze żałgo X. Kanonika do tych Dóbr czyniona była urzędowa inwentacya wszystkich po zeszłym Biskupie pozostałych papierów i takowa inwentacyja żadnéy zeszłego Biskupa testamentowéy dyspozycyi nieznalazła. — Po niejakim czasie JPP. Moniuszkowie i Trzemescy sukcessorowie zeszłego Adama Moniuszki na usługach Biskupa zostającego założywszy sobie coś pozyskać z zakłócenia spokoyności żałgo X. Kanonika pozwali go do Ziem. Wileń. żądając komportacyi tes amentu zeszłego Biskupa i dowodząc sub posita i przywidzenia że zeszły Biskup niemógł o nich jako o sukcessorach sługi swego zapomnieć, a zatém że niemógł umrzeć bez testamentowéy dyspozycyi. Ten process Urodz. Moniuszków i Trzemeckich przez wszystkie naytwardsze i nadzwyczayne stopnie przeprowadzony w Ziem. Wileń. skończył się jednak na tém iż rzeczy niebyłéy stworzyć niebyło nie było podobno, a zatém wszystkie marzenia względem wyszukania aktualnego testamentu zeszłego Biskupa upaść musiały same przez się i Dekret Ziem. Wileń. w roku 1814 dnia 10 marca oczewiście ferowany od napaści w tym względzie tak żałgo X. Kanonika jako inne do teyże Sprawy implikowane osoby uwolnił. — Lecz wciągu tego processu urodzonych Moniuszków i Trzemeckich odkrył się nowy objekt który cechę oczewistéy fabrykacyi nosi na sobie, Urodz. Moniuszkowie i Trzemeccy intrakta sprawy swojéy przeciwko żałmu X. Kanonikowi do Ziem. Wileń. wprowadzanéy pozwali do tegoż Ziem. Urodz. Symplicyana Popłowskiego prezydenta Ziem. Lidzkiego dopominając się u niego o testament zeszłego Biskupa który podług ich wiadomości miał się u tegoż Urodz. Popławskiego znaydować. — Po takowym zapozwie niezostawało żałmu X. Kanonikowi jak tylko czekać w prowadzenia sprawy, ze strony Moniuszków i Trzeme-

ckich oraz złozenia przed sądem mniemanego zeszłego Biskupa testamentu, lecz gdy UUr. Moniuszkowie i Trzemeccy ani pozwu swego przeciwko Popławskiemu popierać ani też aktoratu z nim łączyć niechcieli, na ówczas żałcy widział się bydź przymuszonym dla odkrycia tych niepojętych zabiegów w sprawie pozwać Urodz. Popławskiego o niezwłóczną reprodukcyą mniemanego przez Trzemeckich i Moniuszków poszukiwanego testamentu i gdy takowa reprodukcya przed sądem Ziem. Wileń. uskntecznioną została, na ten czas Urodz. Trzemeccy i Moniuszkowie odstręczeni oczewistemi dowodami fabrykacyi przez Urodz. Popławskiego razem z tym mniemanym testamentem złożonemi tegoż titulo testamentu onego skutków z dalszemi stronami w sprawę wchodzącemi sądownie zrzekli się i z tego powodu na instancyą żałłgo X. Kanonika takowy zfałszowany titulo testament wespół z dowodami jawnéy fabrykacyi i Explikacyą Urodzonego Popławskiego przez wyrok sądu ziem. Wileń. został zalokowany, jakiemi zaś drogami tenże zfabrykowany tranzakt przyszedł do rąk Urodz. Popławskiego, tenże Urodz. Popławski Prezydent Ziem. Lidz. złożył w sądzie Ziem. Wileń. następne objaśnienie: 1mo Że w czasie ostatnich seymików Lidzkich Urodz. Fabian Szukiewicz, pokazał mu ten szpargał o którego fałszywości, gdy Urodz. Popławski jako brat cioteczno rodzony zeszłego Biskupa i znający jego rękę za pierwszym rzutem oka natychmiast przekonał się, starał się tedy od Urodz. Fabijana Szukiewicza wydobydź ony, przez obawę, ażeby wrzucony w akta i zatracony potem w oryginale całey familii daremnie nie zakłócił. — 2do Że gdyby wydobycie takowego szpargału z rąk Fabiana Szukiewicza, Urodz. Popławski niewidział łatwem był przymuszony wydać na imie żony jego Dokument assekuracyyny na złt. 30,000. — 3tio Ze takim sposobem wydobywszy, ten szpargał starał się zebrać autentyczne o fabrykacyi tego szpargału przekonywające dowody, które razem w Sądzie Ziemskim Wileń. ulokowane zostały; gdy więc Sąd Ziem. Wileń. przez rezolucyą swoją na dniu 20 Apryla postanowił ażeby dla weyrzenia w ten szpargał i w dowody fabrykacyi onego wszyscy ci którzy w tymże szpargale tytuł testamentu zeszłego Biskupa Wołczackiego noszącym są pomieszczeni przez żałłgo X Kanonika Pozwem Edyktalnym adcytowani zostali; przeto tenże żału acy Xiądz Kanonik Wołczacki przy krótkim opisaniu powoższych okoliczności adcytując wszystkie powyżey przez szczegół wyrażone osoby żąda o nakazanie warowania locum standi niestawającym stronom przy aktoracie z regestru taktowego wyrażonego ze strony pozywejących się i Sądowego oświadczenia kto z nich przy wyrażonym z fałszowanym tranzakcie tytuł testamentu zeszłego Biskupa noszącym obstawać będzie, ażeby wiedział przed kim ma bronić prawem natury, porodzonym bracie spadłego na się majątku tudzież na kim ma poszukiwać kar i wydatku za zakłócenie swéy spokojności, zarówno jak i na tych, którzy sprawcami takowego dzieła bydź się okażą, takowy Pozew pisan mca Junii 8 dnia 1816.

Roku 1816 mca Junii 9 dnia Woźny świadczę, iż takowe z kopije Pozwu z Autentykiem zgodne w sprawie W. JX. Taulerego Wołczackiego Kanonika Inflantskiego po WW. JPanów Jana Petroneli Karpowiczów, Adama Sułsana Marszałka Litgo, sukcessorów zeszłego Andrzeja Łukaszewicza Michała Wołczackiego Sędziego Granicz: Oszmiań. i Brata jego X. Cypryana Wołczackiego Symplicyana Popławskiego Prezydenta Ziem. Lidz. Fabiana i Rozalii z Wołczackich Szukiewiczow, Zienkowiczów z Wołczackiéy rodzących się Wikantowe Buczyńske, Katarzynę Czarnecką Pisarzowa Ziem: Słucką, Agate Rymaszewska Komornikowę Połocką Bogumiłe Moniuszkownę, ad presens Trzemecką lub jey Sukcessorów i Stanisława Trzemeckiego jako oyca Meryannę matkę Walentego i Karola synów Moniuszkow, jednę do gazet Kuryera Litgo podałem, drugą zaś kopiją do drzwi Sądowych Ziem. Pttu Wileń. przybiłem, a tym samym w podwóynym względzie o rozprawie przed tymże Sądem dałem wiedzieć. Jakób Harasimowicz Woźny Ptu Oszmiańskiego.

---

3 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Somowładnącego całą Rossyą etc. etc. etc. Pozew Edyktalny przed Sąd Ziem. Pttu Wiłkom. na kadencyą Juniową, lub poniey na następną, z powodztwa Ur. Felixa Białego, po wszystkich kredytorow i różnego tytułu pretensorow do maiątku delatora iakiekolwiek stosunki maiących, niemniey po debitorow do massy na satysfakcyą oddaney zawiniaiących, a mianowicie po tych wszystkich, ktòrzy uprzedniemi Pozwami zaięci niezostali, celem iednoczasowego rozprawienia się według naznaczeń Remmissy sądu Głgo, a szczególniey z Ur. Anną Latuszyńską, Matką i iey synem Leonardem Białym nieletnim z opieką przydaną, o wyświecenie i zmassowanie funduszu Onufrego i Felicyanny Białych w Roku 1797 Mca 9bra 27 exystuiącego, i w skutek ustawom o wydzieleniu Złgo z onego przypadaiącey w Sukcessyi po matce schedzie z użytkami wszystko letniemi, o dopełnienie takowey Złmu satysfakcyi z ogólnych funduszow po zgonie oyca pozostałych, a różnemi zapisami bezprawnemi i frymarkami osłonionych, o zwrót intrat z funduszu po zgonie oyca złłgo partycypowanych, i o skassowanie stosunków do Aktorstwa połowy Kamienicy niewolnie przez nią regulowanych, na erekcyą ktòrey zeszły złłgo oyciec zł. 116,055 awansował — Z Ur. Fabianem Kossabuckim o powrót świadectwa Kommissyi Prowiantskiey na rubli srebr. 5964 kop. 60, przelewem niewolnie od Delatora wziętego bez opłaty całkowitey summy, z Ur. Filipowiczem Skarbnikiem Mozyr. Sukcessorem Kazimierza Lipińskiego i Ignacym Reszką Prof. o przebor procentow od summ należnych praktykowany, o powrót do massy takowego przeboru i rozciągnienie w tém przedmiocie skutków Prawa — Z Staroż. Zawelem Peysachowiczem i i go kompanią o zwrót wexlu przez Delatora na czer. złł. 550 wydanego i o odesłanie pretensyi tegoż Zawela do pisarzewicza Kończy, niemniey o należność wyświeconą oświadczeniem 1810 Roku 9bra 14 z Kupcami Królewieckiemi Hirszą i Dawidem Szyndelmeyserem, oraz kupcem Danielem Sanio i ich Sukcessorami lub possyduiącemi ich fundusza, o bonifikacyą za areszt 500 kilkadziesiąt beczek owsa przez delatora w Obżłgo Sanio zlokowanego, a przez Obż. kupców niewolnie przyaresztowanego i zatraconego — Z XX. Dominikanami i Karmelitami konwentów Wileń. z komplętem Ziem. Wileń. a pryncypalnie z Franciszkiem Kończą Pisarzewiczem o skutki Dokumentów i assekuracyow w stosunku do probacyow przez żałgo w Sądach Głłch 1szym i 2gim departamentach Wileń. uczynionych, i do Dzieła pod rozpatrzeniem w Sądzie Głłm będącego, z Obż. Usachawskim o niewolną tradycyą, o szkodę w zniszczeniu magazynów ad minimum złłch 150000 o praktyczną wyprzedany wszystkich rekwizytów handlowych niby przez publiczną Licytacyą, okalkulacyą z różnych percept — Nakoniec ze wszystkiemi Debitorami o areszt na ich wszelkie fundusze na odpowiedź należnościom Złgo Debitora i o expens.

Roku 1816 Mca Junii 7 dnia, Woźny niżey własnoręcznie podpisany poświadczam, iż kopią z takowego edyktalnego Pozwu z autentycznym zgodną, z powództwa WJPana Felixa Białego po Kredytorow i Debitorow swoich przed Sąd Ziem. Wiłkom. na kadencyą Juniiową wyniesionego, do Gazety Kuryera Litew. podałem.

Bonawentura Bancewicz W. P. W.

3 Excerpt Oświadczenia z Protokułu Potocznego Ziemskiego Pttu Borysowskiego w dacie poniżey wyrażoney zaniesionego i w roku tymże miesiącu i dniu pod pieczęcią Skarbową Ziemską tegoż Powiatu stronie potrzebuiącey iest wydan.

Roku 1814 msca 6bra 7 dnia Przed Aktami JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemi Pttu Borysow-

stanowszy osobiście WJPan Romuald Stabrowski 'Oswiad
czenie podał ku zapisaniu w następnych wyrazach, Oświadcze
nie Imieniem WJP. Onufrego Koziełła Rotmistrza Polo-
ckiego w następnym sposobie czyniące się iż oświadczaią-
cy się maiąc Oblig od JW. Antoniego Chrapowickiego
Porucznika Wóysk Rossyyskich i Kawalera z terminem o-
płaty w Roku 1809 marca 7 dnia na summę rubli srebrnych
tysiąc z wypadaiącym procentem wydany do którego za
Pieczętarzow W.W. Antoni Michanowicz Prezydent, Stefan
Zaba Podsędek byli Urzędnicy Ziemscy Pttu Dziśnień: i
W. Kazimierz Iwanowski pisali się, kiedy oświadczaiący się
w roku dopiero biegącym ostatnich dni oktobra do po-
zyskania należności takowey Oblig do W. Wincentego Bło-
żejewicza Sędziego Granicznego Borysowskiego przesyłał
przy dołączoney plenipotencyi, posłany przypadkowie
w podróży tak Oblig wyżey datą pomieniony jakoteż Ple-
nipotencyą zatracił, gdyby tedy w takowym zdarzeniu
szkody nie ponosił oświadczaiący się i kto wynaydzie o-
ny by dopominku nie czynił bez wiedzy Aktora przed ca-
łą powszechnością w imieniu Aktora W. Rotmistrza Ko-
ziełła czyni się oświadczenie u tego oświadczenia podpis na-
stępny, takowe oświadczenie zaniosłszy podpissuię Romu-
ald Stabrowski. Zgodno z Protokułem świadczę Piotr
Budnlewicz Regent Ziem: Pttu Borysow:

---

2 W obwodzie Białostockim, Sąd Spraw cywilnych Białostockiego i Sokolskiego Powiatów, w rozbiorze Sprawy sledztwienney, o przyznanie czwartey części na Kościoł Sidrzański z maiątku po Xiędzu Aniole Haubickim góro talarow 600 pozostałego, uważaiąc konieczną potrzebę przez onego sukcessorów assystowania temuż processowi, a niemaiąc wiadomości, gdzieby się takowi znaydowali, tylko dostrzegaiąc w Aktach za byłego Rządu Pruskiego poformowanych, iż zeszły Xiądz Haubicki w roku 1798, iadąc do Warszawy dał się słyszeć: iako on ma swego brata mieszkaiącego w Warszawie, dotego, że sam był rodem z krakowskiego niegdyś wielko-polskiey. Uznał za potrzebę, przez Gazety krajowe i zagraniczne powołać Sukcessorów zeszłego Xiędza Anioła Haubickiego (ktory ieszcze w roku 1792 pisał się Ubickim) do stawienia się w tym Sądzie osobiście, lub przez prawnie umocowanych, z zastrzeżeniem, iż za niejawieniem się Sukcessorow przed 1m marca 1817 roku, Sąd cywilny do dopełnienia dośledzeń, i rozbioru całkowitego działa, pod niestanność Sukcessorów po zeszłym Xiędzu Aniole Haubickim czyli Ubickim pozostałych przystąpi, i oraz ostatecznie rozsądzi — Datt roku 1816 marca 2 dnia w mieście Sokołce — Sędzia Wincenty Szyrma, Assesor Józef Moniuszko, Assesor Michał Babech, Sekretarz Maciutowicz.

---

2 Niżey podpisany otrzymawszy dla rozsądzenia spraw moich za naywyższym Ukazem Kommissyą, którey przepisano ugody z wierzycielami moiemi przeze mnie czynione zatwierdzać, a tchnący naygorliwszą chęcią zaspokoienia nayrychleyszego w celu składania ugod wezwałem ich na dzień 30 maja r. b. do Nowey Myszy. — Lecz gdy wielka liczba interessowanych na te zebranie nieprzybyła, Jaśnie Wielmożni: Aktualny Stanu Konsyliarz Pusłowski i Podkomorzy Słucki Woyniłowicz, uproszeni pośrzednicy wespół ze stronami postanowili rozpoczęte układy zawiesić do późnieyszego terminu — Ja za zgodą Jaśnie Wielmożnych pośrzedników i stron obecnych mam honor wzywać tych wszystkich, którzy szukaiąc zaspokoienia swoiego z dóbr moich Nowogrodzkich, prócz wszelkiey dobroci ogromne maiących lasy, aby raczyli zgromadzić się w tym celu do miasteczka Nowey Myszy w gubernii Litewsko-grodzieńskiey, Powiecie Nowogrodzkim położonego, na dzień 6 lipca roku bieżącego.

H. Niesiołowski Jenerał Brygady.

---

2 Zbiegli Poddani z maiątku Borzdobohaciszek w Pcie Oszm. sytuowanego w Rewizyi 1795 i 1811 Roku do Skazek przy tymże maiątku zapisani, iako to: ze wsi Dziedołóyciow, Jerzy syn Jerzego Krupień, Jerzy syn Jerzego Audziey, ze wsi Kisielewa Jakub i Józef synowie Ludwika Podlaccy, Józef Adama syn Litwinowicz, Antoni Jana syn Podlacki, Symon Samuela syn Dyszkiewicz, Jan Franciszka syn Podlacki, którzy ażeby wczasie dopiero formuiących się Skazek przez nikogo zapisywani niebyli ostrzegam i przez Gazetę Kuryera Litt. ogłaszam — Apolinary Lewandowski Sędzia Gran. Mozyr.

---

2 Z dziedzicznego maiątku niżey piszącego się Piesztowian w Pcie Kowieńskim, Parafii Stokliskiey leżącego zbiegli ludzie 1795 i 1811 Roku lustracyą zaięci poddani, mianowicie Maciey z synem Kazimierzem Ragina, Józef Ragina, Wincenty i brat tegoż Karol Puhaczewski, Sebestyan Rodziewicz, Bartłomiey Antoniego syn Umieckki, awizuie się przez Gazetę Kuryera Litew. ażeby nikt w Skazki teraźnieysze mocą postanowień Rządowych wpisywać się neważył, lecz o przebywaniu ich unikaiąc strat przez dziedzica poszukiwać się mogącyć, zawiadomić Policyą mieyscową Powiatową są obligowani.

Antoni Kwiatkowski Sędzia Ziem. Pttu Kowień.

---

3 Sąd Taxatorsko Exdywizorski na uczynienie satysfakcyi kredytorom zeszłego Jana Sławińskiego Strabczego Wileńskiego Gubernskiego wyrokiem Sądu Głgo Wileńżgo Departamentu ustanowiony, za uprzedzonym obwieszczeniem przybywszy w dniu 2gim teraznieyszego msca Junij do majętności Kieny w Pcie Wileń: położony Juryzdykcyą Sądu swojego zaressumował, po załatwieniu zaskwestyow akcessoryinych, kopią spraw oraz komportacyą Dokumentow wedle wyniesionych żałob na WWJPP. Maryannie Sławińskiey Sowietnikowey, oraz Sukcessorach zeszłego Jana Sławińskiego wszelkiego rodzaju tranzaktow praw wieczystych i Inwentarzow, skażek kart, wexlow i obligow majątek zeszłego Jana Sławińskiego wyświecać zdolnych i wzalemnie na pretensorach i wszystkich oraz debitorach zeszłego Sławinskiego do ninieyszego konkursu wchodzących, wszelkiego rodzaju annexow, jak obciążać tak też wyświecać fundusz mogących uznał, opłacić oną w ciągu tygodnia począwszy od dnia 15 Julij roku idącego 1816 do Kanc: Z: W. pod winam sprzeciwieństwa nakazał, persystencyą tey komportacyi sześcioniedzielną zamierzył — Sądy swoie na dzień 16 msca 8bra roku teraznieyszego 1816 odroczył — w jakowym terminie iżby tak kredytorowie zeszłego Jana Sławińskiego jakoteż jego debitorowie pod rygorem zapisania amissyi stawali, uwiadomić przez Gazetę Kuryera Litewskiego postanowił. Jan Ciechanowiecki Sędzia Ziem: Wileń prezyduiący. Karol Mosiewicz Sędzia Grodz: Pttu Oszm: Exdywizor. Wincenty Łukaszewicz Grodz: Pttu Trockiego Pisarz Exdyw.

---

2 Z maiątku Dokszyc i folwarkow Ignapolla i Czobodan gubernii Mińskiey, Pttu Wileyskiego WJPana Ignacego Pietkiewicza, różną dattą zbiegli poddani, a szczególnie w czasie woiennym poszczególe podaią się do Awizacyi: Nikipera Łohina Jankowa Szuszki maiącego lat 18, Stefana Fiedorowa Suszki ma lat 15, Michała Michałowa Ginki lat 22, Andrzeia Józefowa Nowika lat 40, z żoną Audosią i córką Kasią, Janka Alexiejowa Bartoszewicza lat 13, Stanisława Jakubowa Pupkiewicza lat 32, Andrzeia Józefowa Dziemidzionka lat 36, Jakima Hryszkowa Kamińskiego lat 36, Kuzmy Michałkowa Bozowolnego lat 60 z synem Mikołaiem Kuzminem Bozowolnym lat 29, z żoną Martą i synową Marianną Izaka Nikifora Wereszni lat 35, z żoną Barbarą i córką Anną, Tomasza Jankowicza lat 19, Józefa Jankowa Tomkiewicza lat 27, Hryhera Jakimowa Kamińskiego lat 16, Janka Symonowa Haydukowicza, a przezywaiącym się Haykowiczem lat 38, z żoną Kasią i synem Janem od lat 10, a Józefem od lat 7, Nikipera Fiedorowa Czobodona m. lat 25, Eliasza Tomaszowa Słodkiego inaczey Zieńkiewicza lat 23, Zacharka Citonowa Bałakiera inaczey Podomcha lat 33, z żoną Polusią i córką Petronellą, Symona Maximowa Sudnika lat 41, Bazylego Macieiowa Andrzejewskiego lat 14, Symona Pietrokowa Bartoszewicza lat 41, z żoną Ludwisią i z synem Janem lat 18, Teodora Appanasowa Turonka lat 50, Łukasza Fiedorowa Turonka lat 24, Stefena Appanassowa Turonka lat 45, Józefa Benedyktowa Kisarzewskiego lat 20, z siostrą Anną, Fiedora Hryszkowa Kamińskiego lat 18 — Takowi ludzie, aby do podaiących się teraz skazek nie byli podawani naymocniey ostrzega się, lecz owszem do mieysc zkąd wyszli, odesłanymi byli, uprasza się. Takową awizacyą iako dziedzic podpisuię.

Ignacy Pietkiewicz Deputat Pttu Wiley.